

Številka: 00105-37/2019/4
Datum: 25. 7. 2019

Odgovor na poslansko pobudo Suzane Lep Šimenko v zvezi z uporabo slovenščine

Vlada Republike Slovenije podaja Državnemu zboru Republike Slovenije odgovor na poslansko pobudo Suzane Lep Šimenko v zvezi z uporabo slovenščine.

Zakon o javni rabi slovenščine (Uradni list RS, št. 86/04 in 8/10) regulira status slovenščine na različnih področjih javne komunikacije, predvsem v odnosu do tujih jezikov, ne pa pravopisa in kakovosti jezika (pravilne rabe). Standardizacije jezika namreč ne opravljajo pravni akti, temveč jezikovni priročniki – slovnica, slovar in pravopis.

Besede v slovenskem jeziku imajo različen izvor. Večina je domačih, nastale so razvojno (npr. iz praslovanščine), druge pa so prevzete iz jezikov, s katerimi smo povezani zemljepisno oziroma kulturno. Tako domače kot prevzete slovenske besede imajo svoje mesto v referenčnem slovarju – Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Prvo izhodišče pri izbiri izraza ni odločitev med tujko in "slovenskim" izrazom, ampak uveljavljenost izraza v jezikovni rabi. Slednji moramo prisluhniti, saj se besede in naš odnos do njih (pričakovanja uporabnikov) sčasoma spreminjajo. Najbolj bistveni kriterij izbora ustreznice je ustaljenost rabe v relevantnih besedilih oz. zvrsti.

Sicer pa si Ministrstvo za kulturo z najrazličnejšimi ukrepi in dejavnostmi prizadeva, da se na vseh področjih javne rabe slovenščini namenjata čim večja pozornost in skrb ter da se pomen njene ustrezne rabe ne bo zmanjševal, marveč krepil, in to od uradnega jezika do medijev in visokega šolstva, ter se bodo nadgrajevale jezikovne zmožnosti govorcev slovenskega jezika.